

Der er det rigtigt, at man har spillet ind med et forslag om, at der skulle dannes seks-otte højskoler for videregående uddannelser i Danmark. Det har man drøftet i Globaliseringsrådet, og det er faktisk blevet overraskende positivt modtaget af alle de parter, der har været inviteret til drøftelserne i Globaliseringsrådet.

Det er klart, at vi lytter til det. Vi synes da, at det er interessant, at det forslag åbenbart er så godt, og at det er noget, man fra parternes side ønsker der skal arbejdes videre med, så det drøfter vi også i den konservative folketingsgruppe.

For os er det bare vigtigt, at man også lytter til andre end dem, der lige netop er med i Globaliseringsrådets arbejde, og derfor vil vi gerne ud nu og spørge bredt.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Nu bliver jeg selv væsentlig klogere af at følge med på den hjemmeside, der er oprettet, og hvor de forskellige interessenter kan lægge deres oplæg ind til globaliseringsrådsdebatten, end jeg bliver af det, som jeg ellers troede man skulle blive klogere af, nemlig når man har en debat her i Folketingssalen.

Derfor kan jeg sige, at med de oplæg, jeg har set der er skrevet til Globaliseringsrådet, er der ikke bred enighed om, at antallet er seks-otte højskoler. Det er rigtigt, at man har været positiv over for tanken og over for mange af de elementer, der er i at styrke højskoletænkningen, men ikke, at det lige var seks-otte. Men jeg kan forstå, at så langt tør den konservative ordfører gå, og det kan da godt være en god idé, når nu de siger det i rådet.

Derfor vil jeg spørge den konservative ordfører, hvorfor det lige er seks-otte, der er svaret på at give det kvalitetsløft til professionsuddannelserne.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg ved simpelt hen ikke, hvornår jeg skulle have sagt, at vi har lagt os fast på, at det lige nøjagtig skal være seks-otte højskoler for videregående uddannelser. Det har jeg ikke sagt i min ordførertale, og jeg har heller ikke nævnt det her i svarene.

Vi siger netop, at vi synes, det er fint, at regeringen har fremlagt et debatoplæg i Globaliseringsrådet. Der er nogle af dem, der har været med i Globaliseringsrådet, der har modtaget det positivt. Vi synes, det er vigtigt, at man også

spørger andre end lige dem, der har været repræsenteret på møderne i Globaliseringsrådet.

Nu vil vi gerne høre bredt i hele landet, hvad man mener om det forslag om at samle videregående uddannelser i nogle stærkere enheder, eventuelt seks-otte højskoler. Vi har ikke lagt os fast på et endeligt antal, og vi har ikke lagt os fast på nogen endelige løsninger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre er vi glade for, at den nuværende regering arbejder videre på det store samfundsmæssige projekt, som blev startet af SR-regeringen midt i 1990'erne: at 95 pct. af alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse, og at i hvert fald 50 pct. af en ungdomsårgang gennemfører en videregående uddannelse.

At det er et væsentligt samfundsmæssigt projekt, der er vigtigt for alle, har vi hørt mange ord om i dag. Idérigdommen, når det drejer sig om at få det gennemført, er det dog så som så med. Vi kan komme tilbage til det senere.

Jeg vil gerne her gøre rede for Det Radikale Venstres holdning til CVU'erne. Det har for os været helt centralt, at der dannedes stærkere og mere samlede, i hvert fald i faglig forstand, institutioner ud over Danmark, fordi vi så det som et problem, hvis udkantsområderne måtte komme i en situation, hvor uddannelsesudbuddet blev tyndt, eller hvor de unge ikke længere søgte det, fordi de var bange for kvaliteten af uddannelserne, eller fordi de syntes, at udbuddet var for snævert.

Det er en meget klar og entydig erfaring, at uddannelsesinstitutioner spiller en meget stor rolle for den regionale dynamik; for at unge faktisk får en videregående uddannelse; og for at der er mennesker, som er kvalificerede på et niveau til at betjene ikke kun det lokale og regionale erhvervsliv, men sandelig også det regionale og lokale offentlige udbud. Det kan være velfærdsydelse på sygehuse, i folkeskoler og på uddannelsesinstitutioner i det hele taget. Og derfor er det meget afgørende, at vi har en levende, landsdækkende uddannelsesstruktur, der gør, at der udbydes uddannelser generelt.

Derfor finder vi, at det er helt afgørende, at der også fra Folketingets side bliver givet meldinger om, hvad det er for en linje, vi ser foran os. Og derfor havde vi selvfølgelig håbet, at vi i